

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40275

**Besvarelse af spørgsmål nr. 65 af 24. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende
forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrke-
lse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).**

Spørgsmål nr. 65:

”Kan ministeren bekræfte, at politiet ikke har lignende beføjelser i Sverige, jf. artik-
len i Jyllandsposten den 23/4-06 (Overvågning: Politiken med på en lytter)?”

Svar:

Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der sigtes til reglerne om proceduren for telefonaflytning i Sverige, herunder særligt med hensyn til spørgsmålet om mulighed for aflyt-
ning af telefoner på øjemedet og aflytning med kendelse ”på person”.

I den anledning kan Justitsministeriet oplyse følgende:

Efter § 21 i den svenska Rättegangsbalken skal ”Frågor om hemlig teleavlyssning och hemlig
teleövervakning prövas av rätten på ansökan av åklageren.”

Det følger endvidere af denne bestemmelses stk. 2, at ”I et beslutt att tillåta hemlig teleavlys-
ning eller hemlig teleövervakning skall det anges vilken teleadress och vilken tid tilständet av-
ser.”

Med hensyn til spørgsmålet om adgangen til at foretage aflytning af telefoner på øjemedet kan
det oplyses, at det følger af § 5, stk. 2, i Lag (1952:98) med särskilda bestämmelser om
tvångsmedel i vissa brottmål, herunder bl.a. terrorisme, at ”Kan det befaras at inhämtande av
rättens tillstånd till hemlig teleavlyssning, hemlig teleövervakning eller hemlig kameraövervak-
ning skulle medföra sådan fördröjning eller anden olägenhet, som är av väsentlig betydelse för
utredningen, får tillstånd till åtgärden ges av åklageren.”

I så fald følger det af lovens § 6, at ”skriftlig anmeldan där om, med angivande av skälen, ofördröj- ligen [skall] göras hos rätten, som har att skyndsamt upptaga ärendet till prövning. Finner rätten att förordnandet icke bör äga bestånd, skall rätten upphäva förordnandet.”

Der findes ingen officiel statistik om anvendelse af den nævnte lov.

Der henvises i øvrigt til vedlagte uddrag af Rättegångsbalken (SFS 1942:740) 27. kapitel om beslag, hemlig teleaflyssning m.m. og Lag (1952:98) med särskilda bestämmelser om tvångsmedel i vissa brottmål.